

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208728
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2713208728.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci žalobcu Secapital S. á.r.L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L - 1653, Luxemburg, Luxemburgské veľkovevodstvo, IČO: B 108305, zastúpeného splnomocnencom Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o. so sídlom v Martine na Jilemnického ul. č. 4012/30, proti žalovanej I. I., narodenej XX.XX.XXXX, bývajúcej v K. T. R. O.. Č.. XXX, o zaplatenie 4879,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanej súd oproti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou, doručenou Okresnému súdu Skalica dňa 26.11.2013, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4879,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 12.6.2013 do zaplatenia a na trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.5.2009 uzatvoril právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 5002371, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku v celkovej sume 6801,84 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných 67 mesačných splátkach po 101,52 eur, do podania žaloby uhradila 102,74 eur. Nakoľko žalovaná nehradil dlh v dohodnutých termínoch a výške splátok, žalobca listom z 11.6.2013 - výzva pred podaním žaloby vyzval žalovanú na úhradu celej sumy, žalovaná do podania žaloby dlžnú sumu neuhradila. Žalobca sa stal vlastníkom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 7.12.2012. Celkový dlh ku dňu podania žaloby je 4879,79 eur, žalobca si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania.

2. Pre nedostatok odôvodnenia žaloby súd vyzval žalobcu na doplnenie žaloby tak, aby súdu v lehote 10 dní uviedol, z čoho pozostáva pohľadávka 4 879,79, koľko tvorí istina, koľko úrok, poplatky, prípadne úroky z omeškania a zmluvné pokuty, na základe akých ustanovení zmluvy boli účtované a ako boli jednotlivé úroky, úroky z omeškania, pokuty, poplatky vypočítané, t.j. z akej sumy, za aké obdobie a s použitím akej sadzby, v akej výške bola žalovanej poskytnutá pôžička, keď v žalobe sa tvrdí, že jej bola poskytnutá pôžička v sume 6 801,84 eur, kým v žiadosti o poskytnutie pôžičky je schválená výška pôžičky v sume 3 924,86 eur, preto súd žiadal predložiť dôkaz o tom, v akej výške boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky, koľko splátok a v akej výške žalovaná celkovo zaplatila, ako boli tieto splátky započítané, žiadal oznámiť, na základe čoho žiada žalobca priznať úrok z omeškania odo dňa 12.6.2013 a doručiť doručenkou, ktorou doručoval žalobca žalovanej výzvu k úhrade pred podaním žaloby.

3. Žalobca v podaní súdu doručenom 11.7.2014 doplnil žalobu o tvrdenie, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., poskytla žalovanej pôžičku vo výške 3924,86-eur. Zopakoval to, čo bolo v žalobe o povinnosti žalovanej splácať, doplnil, že splátka bola splatná do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Celková suma úveru bola 6801,84-eur, v ktorej sú zahrnuté aj celkové náklady spotrebiteľa podľa čl. II zmluvy o poskytnutí pôžičky. Žalovaná mala uhradiť veriteľovi 4.219,97-eur a zmluvnú pokutu 10% z dlžnej splátky pre prípad porušenia povinností., ktorú strany dohodli v čl. 12 Všeobecných obchodných podmienok, neoddeliteľnej súčasti zmluvy. Zmluvnú pokutu žalobca požaduje vo výške 749,21-eur - 1,44 a vo výške 747,77-eur a len ku dňu 30.11.2012, po tomto dni ju neuplatňuje. V zmysle čl. 12 bod 12.5.VOP sú súčasťou pohľadávky žalobcu aj náklady, vzniknuté mu s vymáhaním pohľadávky a uplatňuje ich vo výške 14,79 eur (vo výpise ide o stĺpec MP3 a poukázal pritom na znenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením. Takto uplatňuje v žalovanej sume istinu + zmluvná pokuta + náklady spojené s vymáhaním pohľadávky mínus prijaté úhrady t.j. 4219,97 eur + 747,77 eur + 14,79 eur - 102,74 eur. Pôžička bola 3924,86-eur a celková suma pôžičky 6.801,84-eur navýšená o zmluvné úroky. Pokuta omeškania je zmluvná pokuta uplatňovaná a splatná v 30-deň po termíne splatnosti podľa VOP čl. 12 bod 12.2, pokuta za vypovedanie nie je uplatňovaná, pokuta sankcia je úrok z omeškania z dlžnej sumy bez pokút za každý deň omeškania, sumárne účtovaný koncom kalendárneho mesiaca podľa VOP čl. 12 bod 12.3. podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Podľa podania žalobcu uplatňuje úroky z omeškania od 12.6.2013 po dni, ktorým vyhotovil výzvu na zaplatenie. Účelom zmluvy č. 5002371 bola podľa podania žalobcu konsolidácia už existujúcich pohľadávok žalovanej zo zmlúv č. 6036895 a č. 2055692. Pôžička vo výške 3924,86-eur bola veriteľom použitá na vyporiadanie vo výške 1707,44-eur zo zmluvy č. 6036895 a vo výške 2217,42-eur zo zmluvy č. 2055692. Finančné prostriedky neboli fyzicky žalovanej vyplatené, žalobca nedisponuje súdom požadovaným dôkazom.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 3C/391/2013-57 zo dňa 5.10.2016, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 9Co/20/2017-77 z 19.9.2017 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.1.2013 dlžníkovi (žalovanej) bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní. Stotožnil sa aj s odvolacou argumentáciou žalobcu, že už samotné doručenie žaloby možno považovať za oznámenie o postúpení pohľadávky a teda moment nadobudnutia aktívnej vecnej legitimácie postupníka ako nového žalobcu. Krajský súd v Trnave ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne a komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a až následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane prípadnej náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

6. Riadne a včas predvolaný splnomocnenec žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil. Súd preto rozhodol podľa § 180 C.s.p., že bude konať v neprítomnosti splnomocnenca žalobcu. Žalovaná prítomná na pojednávaniach vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie Žiadosťou a zmluvou o poskytnutie pôžičky č. 5002371 prehľadom splátok a úhrad, Všeobecnými obchodnými podmienkami platnými od 1.1.2009, špecifikáciou istiny, úroku, pokút, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 7.12.2012 spolu s časťou zoznamu pohľadávok, oznámením spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej o postúpení pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, výzvou pred podaním žaloby vydanou spoločnosťou KRUK Česká a slovenská republiky s.r.o., podaním žalobcu z 11.7.2014, výňatkom z podacieho hárku č. J výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

8. Zo Žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 5002371 zo dňa 7.5.2009 (ďalej v texte iba „Zmluva“) súd zistil, že ju uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok. Jej zástupca Zmluvu podpísal 7.5.2009 v Poprade, žalovaná dňa 23.4.2009 v K.. Ide o formulárové tlačivo, v ktorom je

uvedená schválená výška pôžičky 3924,86-eur, je v nej uvedený počet splátok 67, výška splátky 101,52-eur, RPMN 23,99%, priemerná hodnota RPMN uvedená nie je, ročná úroková sadzba je 23,99%, celková suma pôžičky je 6801,84-eur a spôsob splácania poštovou poukážkou. V časti Účel použitia pôžičky je uvedené, že klient žiada poskytnúť pôžičku na úhradu nasledovných pohľadávok spoločnosti klientovi ohľadom evidenčného čísla XXXXXXXX Slovenskej požíčovne s dátumom uzatvorenia zmluvy 24.10.2007 a na evidenčné číslo XXXXXXXX QUATRO uzatvorenej dňa 28.5.2008, prvej na čiastku 1707,44-eur, druhej na 2217,42-eur.

9. Súd z predložených Všeobecných obchodných podmienok, platných od 1.1.2009 (ďalej len „VOP“) súd zistil, že ide o formulárové tlačivo, žalovanou nepodpísané. Podľa čl. 6 bodu 6.1. klient má povinnosť splácať v mesačných splátkach v sume a v termínoch určených splátkovým kalendárom alebo podľa 6.2. do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, ak nie je v Zmluve, vo VOP alebo v splátkovom kalendári uvedené inak. Podľa bodu 6.3 VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Podľa bodu 12.2 VOP spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Podľa bodu 12.3 VOP v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., úrok je splatný na výzvu spoločnosti. Podľa bodu 13.2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

10. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7.12. 2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., postupca, postúpil na postupníka, na žalobca, pohľadávky voči dlžníkom postupcu uvedené v Zozname pohľadávok. Z časti zoznamu pohľadávok súd zistil, že postupca uviedol do zoznamu aj dlžníčku I. I., R.a, PSČ XXX XX G. zo zmluvy, na ktorú sa odvolával žalobca (č. 5002371) a uvedená je výška pohľadávky 6801,84-eur.

11. Postupca vyhotovil dňa 10.1.2013 na meno žalovanej s adresou v K., ul. R. Č.. XXX oznámenie, v ktorom oznamuje, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2012 svoju pohľadávku zo zmluvy č. 5002371 z 20.5.2009, uzatvorenej medzi menovanou ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia na žalobcu, na postupníka. Uvádza sa, že postupník splnomocnil spoločnosť KRUK International s.r.o. so sídlom Lomnického 1705/7, Praha 4 k vymáhaniu dlhu a adresátka sa má obracať na túto spoločnosť. Momentom doručenia oznámenia má podľa oznámenia adresátka plniť záväzky výhradne postupníkovi na v oznámení uvedené číslo účtu.

12. Spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Lomnického 1705/7, Praha 4 oznamovala dňa 11.6.2013 písomne žalovanej v zastúpení žalobcu, že žalovaná neuhradila záväzok zo zmluvy č. 5002371 vo výške 4879,79-eur a úrok z omeškania 152,28-eur, vyčíslený k 11.6.2013. Požaduje bezodkladnú úhradu na konkrétne číslo účtu v SLSP a.s. a upozorňuje, že inak bude podaná žaloba. Výzva bola žalovanej podľa podacieho hárku Slovenskej pošty a.s. odosielaná 14.6.2013.

13. Prehľadom splátok a úhrad žalovanej súd zistil, že žalovaná do dňa podania žaloby uhradila splátky celkom v sume 102,74 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., účtovala žalovanej pokuty za omeškanie a sankčné pokuty.

14. Žalovaná nenamietala uzavretie zmluvy č. 5002371. Zmluvu obdržala poštou. Či obdržala a podpisovala VOP si nepamätala, ani to, či jej bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Zdržiavala sa stále na adrese uvedenej v Zmluve. Napriek tomu, že podľa žalobcu jej neboli peniaze odovzdané, vypovedala, že peniaze obdržala. Koľko splatila uviesť nevedela. Po odvolacom konaní žalovaná na pojednávaní uviedla, že pravdepodobne zmluvy uzavreté s Consumerom divízia Slov. požíčovňa a Quatro nemá, s manželom sa rozišli, sťahovali sa. Sťahovala sa k rodičom. Mala vydané od roku 1995 živnostenské oprávnenie na podnikanie v maloobchode. Uviedla, že si nepamätá presne rok, kedy s manželom brali úver na podnikanie od Tatrabanky. Nevládali úver splácať, podnikali v maloobchode, preto vzala pôžičku od Consumeru. Úver bol zabezpečený záložným právom, ktoré sa týkalo domu jej rodičov, aby neprišli o dom, brala si pôžičky od Consumeru. Keď podpísala zmluvu 23.04.2009, podnikala v zákazkovom krajčírstve, nebola v pracovnom pomere. Pôžičky brala pre potreby

podnikania. Zároveň brala pôžičky pre potreby rodiny. Má v opatere odmalička postihnutú dcéru, narodenú v roku 1991 a 12-ročného syna. Pôžičky potrebovala aj na zabezpečenie detí. Pôžičky vzaté od Consumeru spotrebovali pri podnikaní, nakúpili za ne tovar do pohostinstva. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, pričom uviedla, že podnikateľ prestali s manželom pred desiatimi rokmi a pohľadávka žalovaného je preto premlčaná. K výzve súdu, aby uviedla, kedy podľa nej začala plynúť 4-ročná premlčacia lehota a kedy uplynula, žalovaná uviedla, že asi to tak bude.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami a dospel k záveru, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 5002371. Nejedná sa však o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ustanovenia § 52 OZ, nakoľko výsluchom žalovanej súd zistil, že vzala úver resp. pôžičku od právneho predchodcu žalobcu na podnikanie. Súd pre to právny vzťah vzniknutý zo zmluvy o úvere posudzoval ako právny vzťah vzniknutý medzi dvoma podnikateľmi a neaplikoval naň ustanovenia právnych predpisov prijatých na ochranu spotrebiteľa. Obsahom zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi dočasne peňažné prostriedky a dlžníkov záväzok ich vrátiť a uhradiť úrok. Súd preskúmal zmluvu uzavretú so žalovanou dňa 7.5.2009 a dospel k záveru, že obsahuje podstatné náležitosti vyžadované v ustanovení § 497 Obchodného zákonníka. V Zmluve je určené, kto je veriteľom, kto je dlžníkom, obsahuje záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka finančné prostriedky a je v nej záväzok žalovanej ich vrátiť v splátkach, vrátane záväzku vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť veriteľovi úroky. Zmluvu súd hodnotí ako uzavretú medzi podnikateľmi a uzavretú platne.

21. Žalobca žaluje pohľadávku voči žalovanej, ktorú získal postúpením pohľadávky zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá využila svoje právo podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a platne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

22. Pokiaľ žalovaná vznesla námietku premlčania, súd túto preskúmal majúť za to, že premlčaciu dobu treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka, keďže právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nebol spotrebiteľským právnym vzťahom, ale podnikateľským.. Podľa § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štyri roky. Žalovaná pri námietke premlčania neuviedla, od kedy počíta plynutie premlčacej doby. Súd vychádzal zo skutočnosti, že zmluva o pôžičke bola uzavretá dňa 7.5.2009, boli v nej dohodnuté splátky v počte 67 mesiacov. Žalovaná prehlásila v zmluve, že sa oboznámila s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, s ktorými súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Splatnosť splátok nie je dojednaná priamo v zmluve, je upravená v bode 6 VOP tak, že sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Po tom, čo bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu, žalobca výzvou pred podaním žaloby z 11.6.2013 vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu 5032,07 eur. V zmluve ani vo VOP nie je upravené právo veriteľa zosplatniť celý dlh. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz, že v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bolo medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou dohodnuté právo veriteľa žiadať od žalovanej (dlžníčky) splnenie celého dlhu pri omeškaní s úhradou niektorej splátky s následkom splatnosti všetkých záväzkov žalovanej. Za dohodu súd považuje zhodný prejav vôle strán o právnej skutočnosti, o právach a povinnostiach zmluvných strán, teda aj o práve veriteľa zosplatniť pohľadávku pred dohodnutým časom. Povinnosť tvrdiť a preukázať vznik takejto dohody, keďže ide o právo veriteľa, bola na žalobcovi. Súd preto považoval výzvu žalobcu z 11.6.2013 za žiadosť o vrátenie peňažných prostriedkov podľa § 504 Obchodného zákonníka. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 26.11.2013, nemožno uzavrieť, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu.

23. Žalobca uplatnil v konaní nárok na zaplatenie sumy 4879,79 eur. Nakoľko zo žaloby nevyplývalo, z čoho žalovaná suma pozostáva, súd vyzval žalobcu na doplnenie žaloby. Žalobca podaním z 9.7.2014 doplnil žalobu tak, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 3924,86 eur, poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach v počte 67 a vo výške 101,52 eur, celková suma úveru je 6801,84 eur a sú v nej zahrnuté aj celkové náklady (uvedené v čl. II zmluvy). Žalovaná mala ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi 4219,97 eur (označené na konci výpisu - prehľad splátok a úhrad ako stĺpec „splátka“), ďalej mala uhradiť zmluvnú pokutu 10% z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany dohodli pre prípad porušenia povinností v čl. 12 VOP, ktorú žalobca požaduje v sume $749,21 - 1,44 = 747,77$ eur (označené na konci výpisu ako stĺpec „pokuta“), žalobca žiada a zmluvnú pokutu len k 30.11.2012. Žalobca si uplatnil podľa čl. 12 bod 12.5 VOP uplatnil aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, v sume 14,79 eur (označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“), žalobca pritom odkázal na znenie § 121 ods. 3 OZ. Celkom dlh je žalovanej ku dňu podania žaloby istina plus zmluvná pokuta plus náklady spojené s vymáhaním pohľadávky mínus prijaté úhrady = $4219,97 \text{ eur} + 747,77 \text{ eur} + 14,79 \text{ eur} - 102,74 \text{ eur} = 4879,79 \text{ eur}$. Z podania vyplýva, že suma úveru 3924,86 eur bola použitá na vysporiadanie už existujúcich pohľadávok zo zmlúv klientky, a to dlžnej čiastky zo zmluvy č. 6036895 vo výške 1707,44 eur a zo zmluvy č. 2055692 vo výške 2217,42 eur, finančné prostriedky teda k rukám žalovanej neboli vyplatené.

24. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. , ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

25. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

26. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

27. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa § 185 ods. 1 a 2 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, ods. 2 súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Z vyjadrenia žalobcu ako aj z obsahu zmluvy súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver za účelom vyplatenia skorších záväzkov žalovanej, ktoré sú označené ev. číslo XXXXXXXX, divízia Slovenská požíčovňa s dátumom uzatvorenia zmluvy 24.10.2007 a výškou pohľadávky 1707,44 eur a ev. číslo XXXXXXXX, divízia Quatro s dátumom uzatvorenia zmluvy 28.5.2008 a výškou pohľadávky 2217,42 eur, žalovanej teda neboli vyplatené žiadne úverové prostriedky. Nakoľko nebolo zrejmé, ako boli nároky z týchto dvoch zmlúv medzi stranami Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou vysporiadané, aké boli dohody z týchto pôžičiek a či zmluva, z ktorej žaluje žalobca nepokrýva nároky, ktoré žalobcovi od žalovanej na zaplatenie podľa hmotného práva nepatria, napríklad vo forme zmluvnej pokuty, ktorá nebola so žalovanou dojednaná písomne, súd trval na tom, že je potrebné zistiť aj z týchto dvoch zmlúv, aké boli nároky, ako bolo nároky z týchto dvoch zmlúv medzi stranami pôvodného veriteľa a žalovanou vysporiadané, či uspokojené nároky nepokrývali peňažné plnenia, ktoré žalobcovi od žalovanej na zaplatenie nepatria. K uvedenému stanovisku súdu žalobca na pojednávaní uviedol, že je postupníkom postupcu, ktorý zanikol zlúčením a vyžiada od právneho nástupcu (zaniknutého postupcu) k otázkam, ktoré žiada zodpovedať súd ohľadom predchádzajúcich zmlúv divízie Consumeru a to Slovenskej požíčovne a Quatro dokumenty týkajúce sa týchto zmlúv. Žalobca uvedené nesplnil.

30. Pokiaľ sa týka žalovanej sumy 4879,79 eur, i napriek doplneniu žaloby žalobcom nie je z podania žalobcu zrejmé, ako zdôvodňuje z pohľadu hmotného práva ten ktorý nárok na zaplatenie v tom zmysle, že úrok, úrok z omeškania sú vždy naviazané na časové obdobie a vo veci sporových strán na peňažnú čiastku, z ktorej majú vyplývať a čo sa týka nákladov tak isto nie je zrejmé ani k tomuto nároku (čo do výšky 14,79 eur) žalobca nepredložil žiadne dôkazy. Žalobca iba odkazuje na dôkaz - prehľad splátok a úhrad. V žalobe však chýba opísanie rozhodujúcich skutočností, akým spôsobom bola počítaná suma 4219,97 eur, koľko z nej je istina, koľko úrok, akým spôsobom bol úrok počítaný (akou sadzbou), z akej sumy a za aké obdobie. Pri pokute - sankcii, ktorá je podľa podania žalobcu úrokom z omeškania, nie je zrejmé, akým spôsobom bol úrok z omeškania počítaný, akou sadzbou, z akej sumy a za aké obdobie. Rovnako nie je zrejmé, z čoho žalobca vychádzal pri výpočte nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, z čoho vyvodil, že tieto náklady boli práve vo výške 14,79 eur, aké konkrétne náklady spojené s vymáhaním predstavujú. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 747,77 eur, nepreukázal žalobca písomnú dohodu medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou o výške zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 OZ. Dojednanie o zmluvnej pokute je uvedené v bode 12.2. VOP. Nakoľko žalobcom predložené zmluvné dojednania nie sú podpísané ani jednou stranou, žalobca neunesol dôkazné bremeno, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o zmluvnej pokute. Nie je preto splnená podmienka dodržania písomnej formy dohody o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto je dohoda o zmluvnej pokute absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, odporujúcim pre nedostatok písomnej formy, vyžadovanej v § 544 ods. 2 OZ a v ustanovení § 40 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka zákona. Z neplatného právneho úkonu nemožno žalovanú zaväzovať na plnenie.

31. Žalobca podal žalobu za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Podľa jeho ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p. návrh (v spore podľa § 90 O.s.p. žaloba) okrem iného musel obsahovať, čoho sa navrhovateľ (v sporovom konaní žalobca) domáha, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva. Opis rozhodujúcich skutočností je dôležitou súčasťou návrhu. Rozumie sa ním v náležitom rozsahu prezentované skutkové okolnosti, od ktorých žalobca odvodzuje opodstatnenosť návrhu (žaloby). Povinnosť žalobcu uviesť rozhodné skutočnosti vyplývala nielen z ustanovenia § 79 O.s.p., ale aj z § 120 O.s.p., z nich vyplývala povinnosť tvrdenia účastníkov. Ustanovenia po prijatí zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ustanovenia § 470 ods. 1 súd po účinnosti (1.7.2016) tohto procesného predpisu ďalej v konaní postupoval, majú ekvivalent v ustanoveniach § 132 ods. 1 a § 150 ods. 1, z ustanovení vyplývala povinnosť tvrdenia účastníkov konania, resp. sporových strán. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných alebo procesných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. V konaní pred súdom každá zo strán uplatňuje svoje práva spravidla opierajúc sa o všeobecne záväzný právny predpis alebo dohodu zmluvných strán z dôvodu, že práve všeobecne záväzný právny predpis alebo dohoda s určitými skutočnosťami spája určité právne následky. Žalobca má zákonnú povinnosť pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti svojho nároku, t.j. o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť, ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 1.7.2016 zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.).

32. Žalobca v žalobe tvrdil uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na základe ktorej mala byť žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej výške 6801,84-eur, tvrdil dohodu o mesačných splátkach v počte 67 v sume 101,52-

eur, tvrdil, že žalovaná splnia záväzok do výšky 102,74-eur. Ďalej žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná porušila povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, kedy došlo k porušeniu povinnosti v žalobe neuviedol. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná ani po výzve pred podaním žaloby dlžnú sumu, v akej výške neuviedol, žalovaná neuhradila. Žalobca tvrdil, že celkový dlh žalovanej je 4879,79-eur. Ako súd zistil zo zmluvy, žalovaná sa zaviazala platiť žalobcovi aj úrok, jeho výšku žalobca v žalobe neuviedol a napriek tomu, že bolo jeho povinnosťou už v žalobe v čase jej podania uviesť, v akej výške požaduje po žalovanej vrátiť požičané prostriedky, koľko zo žalovanej sumy žaluje na úroku, koľko na úrokoch z omeškania, ako vypočítal úroky, úroky z omeškania, pokuty, t.j. z akej sumy, za aké obdobie a s použitím akej sadzby, žalobca v rozpore s ustanoveniami procesného právneho predpisu nahradil v podaní z 11.7.2014 skutkové tvrdenia odkazom na pripojené dôkazy.

33. V žalobe chýbajú skutkové tvrdenia o tom, kedy poskytol veriteľ žalovanej finančné prostriedky, resp. kedy za žalovanú uhradil predchádzajúce záväzky, chýbajú skutkové tvrdenia o úhradách žalovanej, o dátumoch, kedy sa dostala žalovaná a s plnením akej sumy do omeškania, ak podľa žalobcu neplnila riadne a včas, koľko, akú sumu z finančných prostriedkov považuje žalobca za nevrátené, koľko na úroku, prípadne na úroku z omeškania, nie je uvedená žiadna konkrétna výška z toho, čo sa zaviazala žalovaná plniť, resp. čo jej ako povinnosť dlžníka vyplýva vrátiť podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka na finančných prostriedkoch, v žalobe absentujú dátumy jednotlivých úhrad žalovanou, chýba aj skutkové tvrdenie k tomu, do akej výšky považuje žalobca (veriteľ) nárok na vrátenie finančných prostriedkov za uspokojený a či na úroku alebo považuje za uspokojené iné nároky (náklady, úrok z omeškania...). V neskoršom podaní žalobca opäť odkazuje iba na dôkazy -napr. „označené ako stĺpec „úhrada“ bez položky predaj pohľadávky, „na konci výpisu - prehľad splátok a úhrad ako stĺpec „splátka“...).

34. Súd vychádzal z nesporných skutkových tvrdení o uzavretí predmetnej zmluvy.

35. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151ods. 1 C.s.p.), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia by nemali byť dôkazmi preukázané.

36. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

37. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

38. Súd má za to, že žalobca v konaní ani nemohol neuniesť dôkazné bremeno, keď v žalobe chýba opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých žalobca dospel k výške žalovanej pohľadávky, jej špecifikácie z pohľadu práv a povinností veriteľa a dlžníka z úverovej zmluvy, dátumov, kedy mali nastať rozhodné skutočnosti pred dňom 11.6.2013 a po tomto dni a pri nároku na úrok z omeškania dátumu začatia omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd z tých skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sú v žalobe a v následnom podaní žalobcu nemal preukázané, v akej výške skutočne bol úver žalovanej poskytnutý, v akej výške splatený, aké čiastkové nároky žalobca do žalovanej súm napočítal. Dôsledkom toho, že tvrdenie žalobcu o existencii dlhu (resp. záväzkov) žalovanej práve vo výške 4879,79 eur nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre žalobcu ako stranu sporu, ktorá je povinná úplne a pravdivo opísať skutkové tvrdenia, nepriaznivé rozhodnutie súdu. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol.

39. Pokiaľ by žalobca, tak ako má súd poznatok zo svojej úradnej činnosti v iných súdnych konaniach, použil v odvolacom konaní námietku, že súd žalobcu nevyzval podľa § 129 ods. 1 CSP (podľa ustanovenia ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní) na doplnenie skutkových tvrdení, že povinnosť žalobcu ako sporovej strany vyplýva priamo zo zákona, a to z ustanovení uvedených v bode 31 rozsudku. Z ustanovenie § 43 ods. 1 O.s.p. (citácia: sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote) nevyplývalo že súd má povinnosť pri chýbajúcich skutkových tvrdeniach v žalobe vyzývať na ich doplnenie a takáto povinnosť súdu nevyplýva ani z teraz platného ustanovenia § 129 ods. 1 C.s.p. Vo veci žalobcu nemôže ísť o neúplné podanie, pretože bolo z neho zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Žalovaná bola v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C. s.p. tak, že súd priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

43. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
  - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .